

El pintor de la Virgen

¡Qué hermosa figura la del cristiano pintor que halló en su inspiración potente la encarnación de la pureza celestial, trasladando al lienzo las divinas facciones de la Santísima Virgen, contribuyendo a la propagación de la fe religiosa en las sencillas almas de los fieles!

Porque es fuerza reconocer que el arte cristiano, recibiendo forma por medio de los pinceles de Murillo y de Ribera y de los cincelos de Miguel Angel y Benvenuto Cellini, continuó la obra de los Apóstoles compañeros del Redentor de los hombres.

Y entre el apostolado de esos artistas figura Murillo en el primer lugar, por haber sido el elegido de la Virgen para difundir su imagen por la tierra.

Nació en Sevilla el 31 diciembre de 1617, fueron sus padres Gaspar Esteban y María Pérez, y fué bautizado en la iglesia de Santa María Magdalena, tomando en edad temprana el nombre de Murillo de una de sus bisabuelas que murió en olor de santidad, como si Dios quisiera santificar sus obras; y es fama que desde huy niño pintaba en las paredes, con carbón y tiza, figuras que anuncian ya el incomparable talento que habría de asombrar al mundo.

Fué su primer maestro de dibujo su pariente Juan Castillo; pero huérfano a los diez años, acogióse a la tutela de un tío suyo llamado, Antonio López, el cual ejercía la profesión de cirujano, y era tal la ruindad del buen señor, que Murillo se veía obligado a pintar lienzos que vendía en las fieras y en los cuales, según los deseos del comprador, convertía a un Niño Jesús en una Virgen y a una Concepción en un San José, manejando los pinceles a la vista del parroquiano.

Y así, entre penalidades, fué creciendo el pequeño Bartolomé y forzándose en el divino arte, sin otro maestro que la necesidad de subvenir a las cargas de la vida material.

Contaba 22 años el artista, y pintaba en el convento de Capuchinos de Sevilla, cuando un lego que le llevaba el almuerzo se quedó entusiasmado el almuerzo se quedó entusiasmado contemplando una imagen de la divina Concepción que iba brotando de su magnífico pincel.

—¡Qué no daría yo por tener en mi celda una imagen como esa! — exclamó el lego.

Miró cariñosamente el joven Murillo, y arrancando de manos del lego la servilleta que cubría el frugal almuerzo, clavóla en la pared, y en pocos instantes pintó una imagen que aún hoy se ostenta con orgullo en el Museo provincial de Sevilla y que se conoce por la Virgen de la servilleta.

Pero hagamos historia retrospectiva.

Un joven, que podía tener unos veinticinco años y cuya fisonomía fina y expresiva era una mezcla singular de dulzura y de profunda meditación, andaba a buen paso por el camino que, siguiendo las riberas del río Manzanares, conduce a la puerta de San Vicente.

Había llegado frente al Palacio Real, edificio sombrío, sin regularidad y que, sin embargo, llevaba el sello de una verdadera grandeza. Allí se detuvo, y miró con sus ojos penetrantes las negras paredes que habían sido testigo de tantos dolores, sufrimientos y fatigas, y también de tanto poder y tanta gloria en la época en que de los soberanos de España se podía decir, sin exageración, "que el

sol jamás se ocultaba en sus dominios".

Acercóse nuestro desconocido a los guardias del Palacio y solicitó entrar en la habitación del pintor Velázquez.

Vino un oficial y, mirándole de arriba abajo, le dijo con desdén:

—Señor caballero, ¿por ventura Velázquez os ha dado alguna cita?

—No tengo el honor de que él me conozca.

—¿Traéis alguna carta de recomendación que presentarle?

—Ninguna.

El oficial, haciendo un gesto, le dijo con sonrisa socarrona:

—Y creéis poder ser admitido, así no más, por el gran Velázquez, el primer pintor de S. M. Felipe IV y del célebre ministro el conde duque de Olivares? ¡Ah! ¿Sin duda pensáis que el más ilustre artista del mundo entero, el amigo de Rubens, el favorito de los reyes, se ha de molestar recibiendo al primero que llegue?

Y con aire desdenoso, se retiró retorciéndose lebigne.

El pobre joven quedó consternado; pero, reanimándose un tanto, llamó de nuevo al oficial, y le dijo:

—Señor capitán, si sois buen cristiano, no rehuséis prestar un servicio a un pobre mozo que viene desde muy lejos para obtener una audiencia del señor Velázquez. ¿Podrás hacer llegar esto a sus manos?

—Con mucho gusto — dijo el oficial, prendido ya del aire modesto y agradable del joven y de la ternura con que le enderezaba la súplica, mientras éste sacaba de debajo de la capa un pequeño cartón que entregó al oficial con un billete, que decía así:

“Ilustre Velázquez: Ni vos me conocéis ni yo os conozco personalmente; pero siento la necesidad de veros, de manifestaros mi respetuosa admiración. Con este solo objeto he venido a pie desde Sevilla. El arte es mi vida, o más bien, mi ilusión, mi sueño. No puedo conocerme a mí mismo, ni medir mis fuerzas, porque no tengo experiencia; por eso necesito veros, hablaros, contemplar y estudiar vuestras obras inmortales. Que yo satisfaga este ardiente deseo y me creeré dichoso.” — Bartolomé Esteban Murillo.

A los diez minutos, el oficial del Palacio volvió a la verja de la puerta, risueño y apresurado, y teniendo la mano al joven le dijo con expresión de deferencia:

—Sígame vuestra merced, si gusta.

—¿Cómo? ¿Me ha sido concedido...?

—Vamos a ver a Velázquez.

Atravesaron todo el Palacio y volvieron sobre él a la izquierda, después, pasando por una galería ador-

nada con bajo relieve en mármol, vasos griegos y flores, digno vestíbulo de la habitación de un gran artista, llegaron al fin al departamento en que éste se hallaba.

Diego Rodríguez de Silva y Velázquez era el jefe de la Escuela de Madrid. Felipe IV, para consolarse con las Bellas Artes de las contrariedades y disgustos de su reinado, lo había colmado de favores e instalado en Palacio con toda la magnificencia de un príncipe.

Velázquez recibió al joven con aire benévolo y cortés, y cuando éste se acercó tímidamente, el noble pintor le tendió la mano y apretó la suya, diciéndole:

—Ven, hijo mío, ven: has hecho bien en contar conmigo.

Al penetrar Murillo en el taller donde trabajaba el maestro, vió abierto sobre una mesa el cartón que le había enviado, y esparcidos aquí y allá sus dibujos. Velázquez le dijo, acercándose a la mesa y poniendo el dedo sobre un diseño que representaba una cabeza de Virgen:

—¿Tú has hecho este diseño?

—Ciertamente.

—¿Qué edad tienes?

—Veinticinco años.

—¿Y tu país?

—Sevilla.

—¿Tus padres?

—Gaspar Esteban y María Pérez.

—¿Son pobres?

—Sí, señor.

—Y cómo, siendo pobre, te has atrevido a emprender el viaje a Madrid?

—He aquí la industria de que me valí: compré gran cantidad de tela, la dividi en pequeñas piezas, las preparé convenientemente, y después pinté en ellas varios santos, flores, pájaros y otros objetos, y lo vendí todo a unos comerciantes que estaban preparando un cargamento para la India.

—Muy, bien! — dijo sonriendo Velázquez. — Me gustan los hombres industriales y los caracteres decididos. Ahora escucha, hijo mío, y medita mis palabras, porque son las de un hombre que tiene alguna experiencia en el oficio. Esta cabeza de la Santísima Virgen me ha bastado para adivinar cuál será tu porvenir, y desde ahora me atrevo a predecirte que, si Dios te concede fuerzas y larga vida, serás...

Abríose una puerta lateral y entró por ella un hombre que se adelantó con aire afectuoso hacia los dos artistas. Bien indicaban las riquezas de sus vestidos, el collar del Toisón de oro que llevaba al cuello y, más que todo, su aire de superioridad, que este personaje era de un cargo elevado. Al verlo, Velázquez se inclinó profun-

HOY

Colecta Extraordinaria Pro Seminario

Por acuerdo de los Rdmos. Metropolitanos desde hace doce años se viene llamando la atención de los fieles en todas las diócesis para subvenir las apremiantes necesidades de la Iglesia, y se han ordenado colectas ordinarias y extraordinarias, figurando entre éstas la que se celebrará hoy en todas las misas de todas las iglesias de esta diócesis.

Es de esperar que los católicos deseosos de que se perpetúe el culto divino, y con más esplendor si cabe, acudirán solícitos al ruego paternal de los Rdmos. Prelados, contribuyendo en la medida de sus posibilidades a la referida colecta, destinada al sostenimiento del Seminario verdadero semillero de futuros sacerdotes, que han de continuar la misión divina, y que han de desplegar su celo y abnegación en obras de frutos sobrenaturales y benéfico-sociales.

¡CATÓLICOS! Depositad vuestro óbolo en la colecta.

¡CREYENTES! Sed generosos.

NOTICIARIO BREVE

Hay en Roma gran afluencia de peregrinos, debida a la canonización de Bernadita Soubirous, que hoy tendrá lugar.

—El Gobierno belga niega la entrada a los judíos alemanes.

—Se celebra en Roma por primera vez la misa de los actores.

—El aumento de las flotas yanquis y japonesas preocupa en los medios británicos.

—El hospital judío de Varsovia estaba convertido en cuartel general de la propaganda comunista para toda Polonia.

—Deregada en América, la ley seca, han surgido como por ensalmo, bares, cafés y hoteles.

—El Duque Litvinoff ha hablado del Vaticano.

—Inglaterra no contesta a De Valera.

—El órgano de los radicales franceses dice que hay que cambiar la política religiosa española.

—Lindbergh atravesó de nuevo y felizmente el Atlántico en compañía de su esposa.

—Con motivo de la huelga de tranviarios de Barcelona, en algu-

nos sitios de la ciudad la fuerza pública iba armada de ametralladoras.

—Los patronos de Madrid, han rechazado las bases presentadas por los camareros hueiguistas.

—Pare que don Melquiades Alvarez será presidente de la Cámara.

—Martínez Barrio ha dicho que está deseando lluegas el momento de dejar el Poder para descansar.

—Atraco frustrado en la estación de ferrocarriles andaluces en Málaga. Un hombre gravemente herido.

—Gil Robles, ha sido nombrado jefe de la minoría de la C. E. D. A.

—Gil Robles ha dicho que entiende que no es ésta la hora de gobernar las derechas, pero que la "Ceda" facilitará la formación de un gabinete centrista que gobierne con decoro en el Parlamento.

—Un hermano del presidente de la Casa del Pueblo trató de apuñalar al jefe derechista Ledesma.

—En Palencia sigue con gran éxito la propaganda social-cristiana.

que.

—Pés bien, señor —, dijo solemnemente el pintor, inclinándose de nuevo — dignaos conceder a este joven sevillano permiso de copiar algunos años en vuestro Palacio del Escorial los cuadros preciosos que allí se hallan de Ticiano, de Rubens, de Van Dyck, y yo os aseguro... sí, me atrevo a predecirlo: Esteban Murillo será la gloria de vuestro reinado y la admiración de la posteridad. El se repudiará a todos los artistas de España, sin exceptuar a vuestro fiel vasallo Velázquez.

El rey y Murillo se miraron a un tiempo: uno quedó admirado y el otro atónito, espantado, abrumado con semejante predicción; mientras que Velázquez, tranquilo y risueño, fijaba su mirada en esa admirable cabeza de Virgen que justificaba sus palabras y que con anticipación de treinta años era el anuncio, el presagio cierto de la Concepción Inmaculada, que algún día habría de ser el paseo del arte y la desesperación de los artistas.

F. DE S. F.

HOMENATGE al Diputat de Lliga Catalana D. FRANCESC BASTOS

El proper diumenge, dia 10, a les 13, tindrà lloc un banquet d'homenatge al senyor Francesc Bastos.

L'acte, organitzat per la Lliga de Tarragona, tindrà un ampleaire tarragoní a fi de que pugui assistir-hi totes les persones que vulguin adherir-se a dit homenatge.

Per inscripcions, al local de Lliga, per tot el dia d'avui.

Panorama Político Social

Dos tipos de conciencia política

Muchos comentarios podrían hacerse acerca del resultado de las elecciones en Madrid, capital, en esta segunda vuelta. Desde el que, comparándolo con el obtenido en casi todas las provincias, tanto en la primera vuelta como en la segunda, concluyera afirmando que en Madrid donde menos suele percibirse o revelarse el sentir nacional, hasta el que de esa misma comparación dedujera cuán poco suponen cuatro diputados derechistas menos y cuatro socialistas más —que ese ha sido, y no otro, todo el alcance numérico de la "derrota" en Madrid—en unas Cortes donde las derechas, con sus 212 diputados representan casi la mitad de la Cámara más del doble de las fuerzas de izquierda y cerca del cuádruplo de los socialistas.

Eso es lo que, en efecto, debemos mirar nosotros... y deben mirar ellos; a eso es a lo que deben atenerse los futuros Gobiernos y to-

do el país. Certo que la victoria o derrota en Madrid tiene un especial valor moral, por lo que las cosas de Madrid se comentan y repercuten en toda España; pero este efecto moral se desvanece, se pierde a los pocos días, y lo que queda es aquello; la realidad de la composición de la nueva Cámara, en la que no se podrá legislar contra las derechas y en la que todo Gobierno centriza —único normalmente posible— tendrá que vivir del apoyo de la benevolencia de las derechas, impidiéndole así también que se gobierne contra ellas; y la otra realidad de la reacción antirevolucionaria operada en la opinión española y manifestada eloquientemente en estas elecciones, que han traído a las Cortes una representación derechista quintuplicada respecto a la que tenían en las Cortes constituyentes (de 42 diputados a 212), una representación centriza también aumentada

sensiblemente (de 136 a 162) y una representación izquierdista disminuida a cerca de la tercera parte (de 291 a 98), en la que las fuerzas socialistas serán exactamente la mitad de las que antes eran (58 diputados, en vez de 116).

Mas no es esto, con ser tan importante lo que nosotros nos proponíamos comentar en este artículo. Lo que queríamos era contrastar dos tipos de conciencia política que han quedado patentes en estas elecciones, sobre todo en la segunda vuelta.

Cuando se retiró para esta segunda vuelta la candidatura radical por Madrid, capital, el Sr. Lerroux manifestó que dejaba a sus huestes en libertad de abstenerse o de votar, con arreglo a su conciencia. Que la mayoría de los radicales demostrado por el resultado de dichas se han abstenido, es una hecha votación. De los 170.000 votos (término medio) obtenidos por los candidatos de derechas en esta segunda vuelta, 132.000 serán próximamente los mismos que obtuvie-

ron en la primera y los 38.000 restantes serán de los que en aquella votaron la candidatura radical-conservadora (probablemente de los independientes, y acaso también de los conservadores). Pero ¿y los otros 40.000 que entonces votaron la candidatura encabezada por el señor Lerroux? Se han abstenido, como han hecho su jefe y el lugarteniente de su jefe, Sr. Martínez Barrios. Y con su abstención han dado el triunfo a la candidatura socialista, que sólo por 5.000 votos de diferencia ha triunfado sobre la de derechas. Es decir, que la conciencia política de los radicales les ha dictado abstenerse en esta votación, aún a sabiendas de que con ello darían el triunfo a los socialistas sus enemigos, antes que dar sus votos a las derechas... con cuyo apoyo o benevolencia tendrán que contar luego para poder gobernar.

En cambio, la conciencia política de los católicos, ilustrada hasta por expresas normas pontificias, les ha dictado en muchos casos votar a los partidarios de Lerroux, a pe-

sar de su masonismo, antes que contribuir con sus abstenciones a que salieran triunfantes los partidos marxistas. Y a los votos de los católicos, de las mujeres piadosas, hasta de las monjas y de los frailes, deberá no pocas actas en las nuevas Cortes el partido del señor Lerroux.

Son los tipos de conciencia política que se han manifestado en sentido opuesto en estas elecciones. Los radicales, en Madrid, por no dar su voto a los católicos, a los monárquicos, a los derechistas han dado a los socialistas el triunfo; a los católicos, los monárquicos, los derechistas, en provincias, para evitar que triunfaran los socialistas, han dado su voto y con él el triunfo a los radicales. Conciencias tan distintas conductas tan contrarias, bien merecían un comentario.

VIMON.

Madrid, 5-XII-1933.

La llarga historia de les vagues a Catalunya

Després de fer present que som a la tercera setmana de la vaga de tramvaires, remarcà "La Publicitat" que la història de les vagues a Barcelona és tan llarga i tan antiga que es pot dir que es descabellà paral·lelament a la creixença industrial de Catalunya. Fa el collega algunes observacions sobre el sindicalisme tal com s'entén a la nostra ciutat, i afirma que constituir l'únic cas on l'anarquia ha pogut organitzar-se i mantenir la seva funesta cohesió a través de totes les vicisitats polítiques. I seguidament afegix:

"Catalunya fou la primera terra d'Espanya on l'aparició del maquinisme féu sentir els seus efectes; aquí es produïren les primeres concàentracions industrials i per tant aquí aparegueren també els primers conflictes socials. Barcelona s'ha fet amb aquest ritme; la seva creixença no ha tingut altre motiu ni altre regulador. Les contrades catalanes varen proporcionar els primers contingents obreristes forans, però com que l'increment industrial cada vegada exigia contingents nous, aviat s'establí el corrent immigratori que havia de satisfer no solament les necessitats de la producció, sinó també les del comerç. A Barcelona hi havia feina i feina ben pagada, i la gent de

països d'agricultura deficient venia a cercar-n'hi. Catalunya, però, era un "provincia" espanyola, diferenciada pels interessos i pel sentiment particularista de la resta de l'Estat espanyol, regit segons una visió política que gairebé mai no s'adeia amb la realitat que s'anava creant a Catalunya. Per això els polítics espanyols creien que donant facilitats arancelàries satisfeien les conveniències de Catalunya: mai no es varen preocupar de regular les qüestions de treball. Si Espanya i les colònies eren el mercat natural i fàcil de la indústria catalana, ja feien prou atenent les exigències econòmiques; les qüestions entre patrons i obrers per a ells no tenien

quan les coses es posaven malament sempre hi havia un general a punt per a endegar-les a cops d'espasa. I els industrials catalans i la gent conservadora de Catalunya, perduda l'espiritu de governar, acceptaven com a immillorable aquest funest recurs, que si de moment deturava les manifestacions eruptives de la malaltia l'empijorava, perquè s'anava fent crònica.

El pòsit anàrquic que els anys de disconformitat latent i constant havien deixat a la nostra terra es feu encara més dens en desplegar les noves activitats i en entintar-se espiritualment distinta i rica; per què encara que sensiblement paradoxal, és bo ferir present que la tècnica de les vagues tal com es practica aquí només és possible en països rics; la misèria o la vida dura, són els pitjors enemics d'aquests procediments anàrquics. Per això a Barcelona ha pogut arrelar tan profundament la tècnica de la vaga. Però per què el sindicalisme revolucionari no ha evolucionat com a tot arreu on s'havia plantejat com aquí? El fenomen de la permanència és evident, per desgràcia; els promotores del moviment han morts els que els succeïren han deseitats els seus ideals de joventut i s'han fet burgesos; es pot dir que quatre generacions de sindicalistes han estat absorbides socialment i no obstant el sindicalisme revolucionari, com si fos una Església, segueix fort com en els millors temps de la idea. Com s'explica aquesta contínuitat després de tantes desviacions? Ben fàcilment. Aquesta concepció anarquista és la més primària, la més simple i rude de totes les especulacions d'aquest ordre. La idea de cercar la felicitat mitjançant la desaparició de tota autoritat i jerarquia fins arribar a la desrúptio de l'Estat per conquerir una igualtat absoluta és la més fàcil d'entendre. El comunisme és més complex, perquè porta un ordre amb una jerarquia corresponent. Catalunya estava en una disposició excellent per rebre aquest germin anàrquic, i per encorollar-lo. I bé, la recluta dels contingents anarquistes l'han proporcionada les onades immigratòries formades d'un personal analfabet molt sovint i d'una estructura mental rufiàntaria. No hi fa pas res que molts dels que han vingut a treballar a Barcelona hagin acabat arrelant-hi i sentint-s'hi ligats per uns vincles més humans; quan ells han de sertir dels rengles anarquistes la seva baixa ha estat compensada per una altra dels artíctits de nou, i així indefinidament.

per un nou ordre de sentiments. Resumint, diríem que el virus és nostre però el vehicle que el propaga és foraster. Per a combatre el mal només hi ha un camí: que Catalunya recobi totalment l'esma de governar-se, el sentit de la responsabilitat i d'un ordre d'accord amb el seu esperit; però per això ha d'extirpar el germin d'anarquia que porta a les entranyes. L'Estatut representa el primer pas per aquest camí d'esperança."

PARTICULES

LES PERSPECTIVES

Un home qui s'acosta per un camí de llunyania, sempre és un pic que va creixent.

I en canvi, quantes voltes una ànima qui avança — gran en el sant baptisme — vers la divinitat, és una silueta que va minvant a cada pas i arriba imperceptible, a les portes eternes!

Miquel Melendres, Pvre.

Radio Tarragona

EAJ. 33

PROGRAMA PER AVUI,

8 DE DESEMBRE- 1933

Emissió de sobretaula

A la 1'30: Obertura de l'Estació.

A la 1'35: Cançó catalana.

A la 1'40: Ballables.

A les 2'10: "Sonata" (Violoncello i piano).

A les 2'30: Tancament de l'Estació.

Emissió nocturna

A les 8'30: Obertura de l'Estació.

A les 8'35: Sardana.

A les 8'40: "Ninfs del Bosque", vals.

A les 8'50: Notes sobre Mercats, meteorològiques, marítimes, Borsa i de Turisme.

A les 9'00: Ballables.

A les 9'15: Notes de Premsa.

A les 9'30: Breu conferència sobre "Temes ciutadans", pel periodista senyor Magí González.

A les 9'40: "Dias de Verano", súite.

A les 9'55: La gran sinfonía "From The New World", del mestre Dvorak (completa).

A les 10'25: Sardana.

A les 10'30: Tancament de l'Estació.

Farmacia Diges

ANALISIS-ESPECÍFICOS

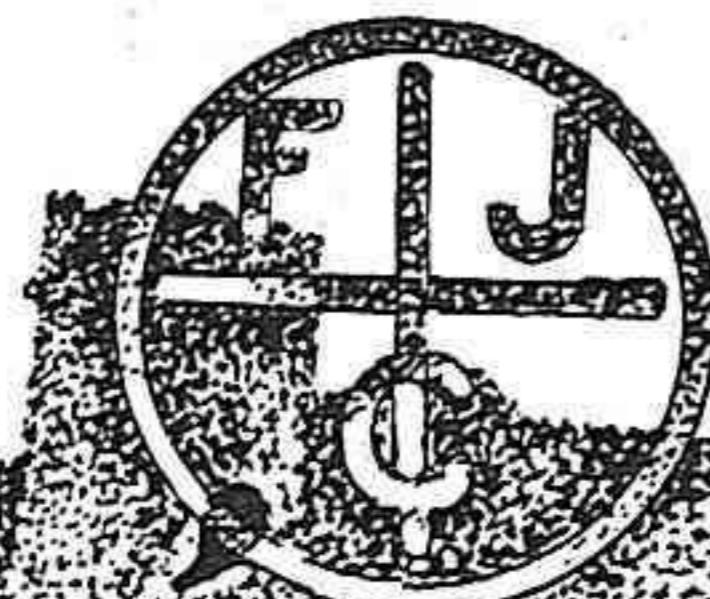
nacionales y extranjeros

Minerales - Seros - Vacas -

Invertibles - Ortopedia

etc.

MES i MILLOR

Suplement de "LA CRUZ",

Núm. 1

DIVENDRES, 8 de Desembre 1933

Redacció i Administració: Armanyà, 11, baixos. TARRAGONA

Els joves fejocistes de l'Arxidiòcesis de Tarragona, des de les planes de "MÉS I MILLOR" retem homenatge de adhesió i de devoció filial a la sagrada persona del nostre Eminentíssim Prelat, el Cardenal Primat, Francesc d'A. Vidal i Barraquer i a través d'ell a la persona augusta del Vicari de Jesucrist, el Papa de la joventut, la Santetat de Pius XI, que Déu per molts anys ens guardi.

El nostre Emm. Cardenal Arquebisbe parla de Fejocisme

(Fragment del discurs pronunciat per l'Emm. Sr. Cardenal Vidal i Barraquer en la sessió de clausura de les diades d'estudi sacerdotals celebrades a Tarragona els dies 20, 21 i 22 de setembre de 1933.)

"El Còdex, diu, distingeix tres classes d'associacions piadoses de laics: Terceres Ordins, Confraries i Pies Unions. Les Congregacions Marianes, diu, pertanyen a les darreres: Unes són dirigides pels Pares de la Companyia de Jesús, però en l'ordre extern són dependents de l'Ordinari; i més avui fan palella aquesta dependència com a prova d'acatament, d'ajit i compenetració amb l'obra de la Jerarquia. Altres són parroquials o diocesanes i estan subjectes interiorment i externa a l'Ordinari. Cada Congregació és autònoma. L'Unió amb la Prima Primaria no té altres efectes que donar a la Congregació adherida participació en les gràcies espirituals.

El Sr. Cardenal es pregunta: les Congregacions Marianes són Acció Catòlica? I respon: "in sensu lato", sí; "in sensu stricto", no. Bé és cert que elles han sapgut acostumdar-se als temps. A més de la profunda formació de pietat, no han descuidat les obres de caritat i l'zel, com visites als pobres, als malalts, als Hospitals, instrucció catequística, preparació apològica, mitjançant la celebració del que endien les Acadèmies, que són el que avui s'anomena Cicles d'estudi, etc., etc. Acomodant-se, doncs, les Congregacions Marianes poden esdevenir Acció Catòlica.

El Fejocisme, continua, nasqué després de conegudes les directrius de l'Acció Catòlica, s'ha pogut acomodar més perfectament a la manera com avui es fa necessària i la vol el Sant Pare. Es clar que el Fejocisme "hic et nunc" era i en

aquesta Nostra Arxidiòcesi no és l'Acció Catòlica oficial, com deu ésser a Girona, segons ens deia el Dr. Feliu, perquè el mandat de fer apostolat en nom Nostre no els l'hem donat. Es doncs Acció Catòlica el Fejocisme? "In sensu lato", sí; "in sensu stricto", "hic et nunc" no. Deieu vosaltres que de rebre el tal mandat aspirau a fer-vos dignes. Doncs jo us dig: feu-vos dignes. Nosaltres, els Prieats, vos encoratjarem a la tasca i observarem la vostra actuació.

Ara bé, com a norma pràctica, quan a la parròquia hi trobeu, per exemple, una Congregació, mireu si convé una altra agrupació o viceversa. Això, el jutjar-ho, és de competència del pàrroco, que té de la seva parròquia la responsabilitat. D'ell és la responsabilitat, d'ell la dependència (res contra del pàrroco). Però en molts casos, en aquests, com en moltes altres coses, el millor serà procurar una bona intel·ligència entre tots. De l'Acció Catòlica s'ha dit ésser els braços donats al Rector per al seu apostolat. L'Església és en la seva acció essencialment jerarquica. I la Jerarquia és aquesta: Papa, Bisbes, Parròquia. Hi ha una parròquia en la que ve molt bé una Congregació, altra en el Fejocisme, i altres on la Congregació i el Fejocisme. Es essencial procurar l'harmonia. Nosaltres farem els possibles per agermanar-ho tot. Estimo les Congregacions, en les què he estat inscrit des de petit, en les que m'he format i on s'han format tants joves que han donat extraordinaris exemples de virtut i han estat l'ànima de tantes institucions catòliques. I estimo el Fejocisme per l'esplet de vida que manifesta i perquè jo hi he trobat joves ardits en la fe i en l'apostolat fins a l'héroisme."

MOT D'ORDRE:

La difusió del Missal és enguany un punt d'honor de la F. J. C. de Catalunya.

Ni un sol del nostres companys ha de quedar-se sense el missal del fejocista!

MES I MILLOR

MES I MILLOR. Veus-aquí el nom amb què hem batejat la nostra plana, portantveu del fejocisme de la diòcesi tarragonina.

Sempre MES I MILLOR va dir el Sant Pare al nostre Consiliari General, el Dr. Bonet. La F. J. C. o acomplirà aquest programa densissim que inclouen els dos més augustos o haurà fracassat en el seu programa i en els seus propòsits.

Però la F. J. C. no fracassarà; ja no pot fracassar. Li ho impossibiliten tants de joves apòstols que per ella es desvien. Li ho impossibiliten tants de sacrificis inspirats per la més desinteressa de totes les abnegacions, que són la pedra tallada del gran edifici que cada dia es veu pujar un pam amunt, la F. J. C. Ella, la Federació nostra farà de Catalunya quelcom MES del que avui és i quelcom MILLOR també gràcies a l'espirit cristia que li vol retornar i li tetornarà. Déu així ho vol i nosaltres, els joves de la F. J. C., ens hi hem juramentat.

Els joves fejocistes de les comarques tarragonines prenen consciència de la part que ens correspon en el gran moviment de reconstrucció, d'elevació, de dignificació, de sublimació cristiana de la terra que ens vegé néixer, aportarem la nostra cooperació entusiasmada i decididament disciplinats, catalanament assenyats, jovenívolaient abrandats, apostòlicament inflamats... fiant sempre la consecució d'un... MES I MILLOR.

Pel nostre honor, un pas enrera no el donarem. La terra que fou cristiana integrament, integra pel Crist la volem reguanyar. Un sol jove desconeixedor de la gran font de felicitat que hi ha en la pràctica cristiana, no el volem deixar. Amb una fam insaciabla demanem i cerquem MES joves, i perquè vinguin a nosaltres cerquen MES mitjans, inventen MES maneres d'atracció, i mirant-nos nosaltres, ens imosem una vida cristiana cada vegada MILLOR, una tècnica MILLOR, una disciplina MILLOR, una organització MILLOR i tot el que ara fem ho volem superar ho volem MILLOR, perquè nosaltres vensem sempre en el nostre MES I MILLOR.

La vida moderna té una sentor pagana, simbolitzada per les muralles de la capsalerà d'aquest full, d'on li pervé tota l'agor que li dóna mal gust. La nostra F. J. C., sobreposant-s'hi, li farà perdre. I serà MES vida. I MILLOR vida.

IMMACULADA

Atsar o no, és un fet que el primer número de MES I MILLOR veu la llum el dia blau de la Immaculada. Jove fejocista, para-hi esment

Vol dir aquest fet que la nostra plana de joventut fejocista és i representa una alenada de pureza i de virtud. Oh, amics, la virtud de la pureza, quin atractiu no té! Tant com rebaixa i embruteix el vici a ella oporta, la pureza ens eleva i dignifica. La llista dels nostres ideals sublims deixaria d'ésser completa tan bon punt esborressim el de desllurar la joventut nostra de la immundicia que, sortint-li a la cara i als ulls, avergonyeix la Pàtria, rebaixa la civilització, envileix l'home i el deshonra...; tots els valors, totes les forces cooperants a ennoblit el llinatge humà baixen, si avançarem al sentit d'espiritualitat el xi-

pullex de carnalitat més propi de juments, que no de fills de Déu.

Tú fejocista, deus aspirar a tindre part molt gran i molt igualment gran en la tasca profundament religiosa, altament patriòtica i social d'alliberar els teus companys joves del drac immund. Fes-te un deure l'apostolat de la pureza i amb la teva, ben visible, captiva el company d'estudis, el company de fàbrica, el company de tertúlia, l'amic de cafè. Fes-li entendre com és de lloc el fangar, en el que cuita a revolar-se. Per la gran gesta que perseguim, fes-te un deure d'alliberar-l'en. Et sembla poca l'ajuda que li prestaràs pel seu redressament definitiu? I mostra-li la blavor de la Verge Tota Pura, com d'un cel serà destrenyat i limpiti. La F. J. C. t'ho demana; treballa-hi. I quan ja en tornis, l'amic tot vestit de net, acompanyant-te, quina joia la teva!! què fonda!! que intensa!! com serà desbordant i impossible de contindre!!

Immaculada!!! Virtud!!! Pureza!!! Per Déu!!! Per la Pàtria!!!

El Nadal del Fejocista

Ja heu pensat amb el pessebre?

per Francesc Vallés

Ha estat un veritable encert de la nostra Federació el posar com a norma general per tots els Grups, durant aquest mes de Desembre, l'interessant tema del Nadal del fejocista. Tantost ha estat conegut, molts dels nostres joves han començat a preocupar-se de la manera com millor podran celebrar les festivitats nadalenques que s'aproven. Cal remarcar, però, que el jove fejocista, conscient del què aquesta paraula significa, sent també com el qui més, un fervorós delit de commemorar l'adveniment del Déu-Infant, amb la màxima espiritualitat, amb goig, amor i temresa. No és com el jove mundà que aprofita aquestes festes sublims per a dedicar-se a tota mena de disbauxes, sinó tot el contrari, el seu esperit és enlairat en la contemplació de l'esdeveniment més gran que hom hagi conegit això és, el neixement del Fill de Déu per a la nostra redempció.

Ens serà fàcil comprovar el que diem, fent notar solament l'activitat que despleguen els nostres Grups en l'organització dels actes a realitzar. Concursos pessebrístics, conferències de caire nadalenc, concerts, etc. Hem de remarcar,

també, que hi ha algun Grup, que ha començat ja els treballs preliminars per a la construcció del Pessebre, diguem-ne oficial, al local respectiu. Tasca molt lloable és aquesta i que voldriem que tots els Grups se'n preocupassin. Ja hi heu pensat en fer pessebre? Tantdebo que tots ens contestem afirmativament. Si n'hi hagués algun que així no fos, no dubtem que amb un poc de bona voluntat per part dels seus dirigents, procurarien que aquest desig fos acomplert. Comencem prompte el vostre pessebre, i no tardareu en veure com se us presten per ajudar-vos, atrets pel vostre entusiasme, bons aimants i experts en aquest art, que de molt temps ha tingut i té encara fervents seguidors a Catalunya.

Un pessebre al vostre local, a l'ensembla que per a vosaltres serà un motiu de joia, podràs aprofitar-te per a propagar els ideals de la F. J. C. i conseguir nous adeptes, entre tots els que viuguin a visitar-lo.

No cal que s'indiquin aquí, ni ens fóra possible el fer-no, els mètodes per a les construccions pessebrístiques. Podeu servir-vos, no obstant, dels llibres que sobre aquest tema, ha publicat la meritori Asociació de Pessebristes de Barcelona, especialment el suau aparegut d'En Josep M. Puig i Roig, on hi trobareu tots els detalls necessaris.

Endavant doncs. Tot enllàçant la pietat i l'art en la plasmació gràfica del naixement de Jesús, sentireu l'intima emoció que proporciona al mateix temps que contribueix a conservar i estendre aquesta bella costuma ja tradicional a la nostra terra. Que no es pugui dir que en algun Grup de la nostra Diòcesi, hi hagi faltat, enguany, el consegüent pessebre.

Reus, Desembre 1933.

—Quina pega! Has aixafat el pal indicador i ara no sabrem quina carretera hem d'agafar per anar a casa.

A l'aparèixer a la llum MES I MILLOR saluda a les publicacions mestres de la F. J. C., "Flama", "Butlletí de Dirigents", "Avant"... i a totes aquelles altres publicacions germanes que arreu de la nostra terra treballen per l'expandiment dels ideals cristians dins la disciplina de la F. J. C. De una manera especial saludem a la plana "Audax", la primera publicació fejocista de l'arxidiòcesi, i al periòdic "La Cruz" que tan desinteressadament ens soplaja.

I també saluda calorment a tots els grups de l'Arxidiòcesi, als que s'ofereix en tota sa extensió i intensitat.

Tot llcgint a Chesterton

El gran escriptor anglès, al provar amb termés que no admeten ràplica, que de les senyals que trobem a les cavernes hom no en pot treure cap conclusió categòrica, ni afirmativament ni negativament, sobre l'origen de la humanitat, condició i estat dels primers homes, es trasllada als temps moderns per a demostrar més palesament aquesta veritat.

I en el seu raonament tanca una sèrie de veritats que ens doldria no poguer fer ressaltar. Almenys una d'elles per considerar-la culminant en els nostres dies.

Heus ací la lògica de Chesterton: En els temps moderns també hi ha costum de fer senyals en les cavernes; si no fixeu-vos en el rastre que deixa un estol de turistes a la paret d'una d'aquelles tot just l'han visitada. Aquestes caves arribarà un dia en que també seran històriques i els estudiosos d'aleshores, si són com molts dels actuals, podran descobrir els fets més fascinadors a base, per exemple, d'un inicials (les d'Enric i Enriqueta posem per cas: E. E.) toscament gravades a la paret. De moment, segueix dient—que com s'gui que les lletres foren traçades amb un rústec ganivet, hom deduirà que el segle XX no posseïa cap eina dedicada per gravar i que hom desconeixia l'art de l'arquitectura, de la mateixa manera que molts especuladors actuals han dit que nostres avant-passats anaven sempre despoblats pel fet d'haver descobert gravats d'homes sense vestits dintre de les cavernes). En segon lloc—segueix dient l'autor, que com s'gui que les lletres són majúscules diran que la nostra civilització donant-li la única vertadera religió.

Com? Orant, estudiant, treballant; heus ací la trilogia que ha de guiar els nostres passos si volem aconseguir aquell fi: oració erdenta que surti del cor; estudi profitós que emani directament de la intel·ligència; treball constant fruit immediat de l'oració i de l'estudi. I com diu Pius XIè sens el compliment d'aquest trilema no hi ha, no hi pot haver efectes, perquè no hi ha causa que els pugui produir.

A la feina, doncs, amb els ulls fits sempre a l'oració, a l'estudi, al treball!

xien com a símbols religiosos a priori diran que la nostra civilització no posseeïa religió de cap mena. I heus ací ara el "quid" d'aquest article basat en les següents paraules: "I potser això darrer és el que resulta més pròxim a la veritat, car una civilització que tingüés religió seria un xic més raonable." (*)

(*) L'home perdurable: primera part, cap. II.

Tancant-nos ara dintre nostre radi d'accio: què tindran dret a dir els nostres successors si es fixen, no en unes inicials marcades irregularment en una paret, sino si consideren la nostra legislació; aquella infinitat de literatura pornogràfica; els nostres costums; en una paraula: la nostra manera de viure?

Però deixem per ara el futur, i fem nosaltres tot ço que haurien de fer els nostres fills; transformem nosaltres allò que el dia de demà fora la causa de la crítica més aguda que ells ens podríen tirar en cara. En una paraula: basant-nos en els últims mcts de Chesterton, raciem la nostra civilització donant-li la única vertadera religió.

Com? Orant, estudiant, treballant; heus ací la trilogia que ha de guiar els nostres passos si volem aconseguir aquell fi: oració erdenta que surti del cor; estudi profitós que emani directament de la intel·ligència; treball constant fruit immediat de l'oració i de l'estudi. I com diu Pius XIè sens el compliment d'aquest trilema no hi ha, no hi pot haver efectes, perquè no hi ha causa que els pugui produir.

A la feina, doncs, amb els ulls fits sempre a l'oració, a l'estudi, al treball!

J. M. FRANQUES I BRU

El Butlletí de Dirigents

En el nostre moviment juguen un paper importantissim els círcols i militants. Els dirigents tenen en un moment donat carregada sobre les seves espaldes tota la responsabilitat del moviment. Ells la porten amb joia i convicció i la càrrega de la responsabilitat. Cal però, que ells en sencint tot el pas. Vosaltres, amics, treballiu el camí de la nostra Pàtria. Ella serà com vosaltres la fareu.

Els militants són els cooperadors i valuosíssims dels dirigents. Ambells de conseguent comparteixen la tasca i el mèrit de la gran obra. El militant és l'apòstol de la F. J. C. que ha de vessar en els Grups una doctrina, un esperit i unes activitats d'ordre plenament espiritual. Si no té aquista doctrina i aquest esperit representarà un paper buit i falsejarà la gran obra d'Audax que és la F. J. C.

Dirigents i militants: Què cap de vosaltres quedi sense llegir, relle-

gar i estudiar el Butlletí de Dirigents, que publica el Secretariat General! Allí veureu aquesta doctrina i aquest esperit, sense els quals fóra poc el fruit dels vostres esforços i dels vostres generosos sacrificis. Maldeu per portar a la pràctica tots els mots d'ordre i tots les consignes, que per quelcom el nostre és un moviment de caràcter general. Importa molt aniar tots a la una. No volgueu pel vostre grup la fitxa de grup retransat. Estem preparant per mitjà de la F. J. C. un formidable moviment de moltes activitats i de moltes actuacions concertades, i ja sabeu que en els concerts, tot ho seguireu un que acabi un compàs més tard. No us retrassu. Sempre amb el Butlletí de Dirigents a les mans per poder anar sempre al dia.

TAL COM DEIA MONTALEMBERT

"Nosaltres entrem a la lluita amb més braó que altres, perquè hi venim amb un coratge santificat pel color. Amorosament recollim les estel·les de la Creu que d'altres han escocinat en els nostres temples, i la col·locarem en el santuari dels nostres cors i en el cel de l'esperança, on, com una volta, es llegirà entorn d'ella: "Amb aquest signe venceràs".

Així nosaltres...

AVIS INTERESSANT

El Comitè organitzador de la Federació Diocesana de Tarragona, i la de "MES I MILLOR" creuen oportú fer present als collaboradors del seu full mensual que la Redacció ha quedat instal·lada a:

ARMANYA, 11, BAIXOS
que és on hauran d'enviar-hi des d'ara tota la correspondència

CONSIGNES

PER L'EXIT DE LA NOSTRA ORGANITZACIÓ

Recordem unes paraules atinadíssimes d'un home molt experimentat en aquestes coses, el professor Olgati, de la Universitat Catòlica de Milà:

"No són pas les paraules buides el que prepara l'avenir, sinó els fets petits de cada dia. Es el treball menor, cada dia, cada hora, on hi ha el secret de l'èxit, més en un treball "sistematicament ordenat". altrettant aviat tindri la segona edició de la Torre de Babel."

Dirigents, ara que som al començament de l'obra tingueu molt present l'avís del sabi professor, no sigui que fent d'altra manera, ensorressim en lloc d'aixecar la F. J. C. de C.

D'INTERES

Tots els militants s'hauran adonat de l'interès extraordinari que en les hores presents de la Federació, té la plana 3 del "Butlletí de Dirigents" núm. 14. Rellegiu-la amb atenció i executeu-la scrupulosament.

EL NADAI FEJOCISTA

Cada grup el celebra segons les possibilitats seves i les condicions en què es troba. Però celebrar-lo i contribuir tant com pugui a la commemoració cristiana dels grans misteris de l'Encarnació i Naixement del Fill de Déu, no hi ha grup que pugui excusar-se de fer-ho.

Sabem d'alguns que prenen una solemne Missa a mitja nit del dia de Nadal, amb Comunió general. Cosa exclusiva del grup. Sabem d'alguns altres que ja treballen en la construcció del pessebre amb tot att. Contieu que passaran a veure'l centenars de persones. I a més de veure el pessebre, coneixeran el Fejocisme.

PER L'ABRIL...

Serà cas de constituir la Federació Diocesana de Tarragona. Anem pensant ja des d'ara la manera de donar-li una més perfecta organització. Cada grup hi haurà de prendre part activa. Es pescis que es prepari a presentar-se amb punts de mira i criteris ben fonamentals.

ALS GRUPS DIOCESSANS

Aquesta plana s'edita de cara al fejocisme diocesà. Per tant, cal que tots els fejocistes de tots els Grups de la Diòcesi hi portin llur col·laboració i ajudin als redactors a donar-li aquell contingut que fa de MES I MILLOR el vertader ressò o portaveu de les activitats projectes i conquestes del fejocisme al nostre Arquebisbat.

Precurarem que l'aparició de la plana s'escaigui regularment el primer diumenge de cada mes. Convé que tots els Grups designin un membre encarregat i responsable de trametre'n per tot el dia 25 de cada mes la nota d'activitats, les rescissions d'actes, esports, etc., realitzats en el transcurs del mateix i un detall dels projectes proposats pel mes entrant així com també aquelles notícies d'ambient local o d'interès general que cretin pòrti publicar.

Convenuda la Redacció de MES I MILLOR de que tots els Grups respondran decididament a aquesta demanda, anuncia des d'ara que el número d'any nou serà un verdader film-revista del Nadal del fejocista a les contrades tarragonines.

No ens deixeu despcionats!

Val més un sol dia de pràctica que un any de projectes.

NOTICIARI

MOVIMENT DE CONSILIARIS

Per causa d'haver cessat en el càrrec de Consiliari del Grup de Reus el Rnd. Dr. Vicenç Nolla, n'ha sigut nomenat oficialment el Rnd. Mn. Francesc Rovira, pvre., Vicari de la parròquia de St. Joan Bta. de Reus. També els grups de Falset i de Vilabella han vist partir els Reverends Josep Farré i Joan de la C. Punsoda, destinats respectivament a Riudoms i Solivella. Han estat substituïts per Mn. Francesc Prat, a Falset i per Mn. Pere Refes, a Vilabella.

DIADA DE RECES

El Comitè Organitzador de la Federació Diocesana té en estudi la celebració d'una diada de recés per dirigents, celebradora en els temps Nadalenys.

Oportunament precisarem detalls i lloc de celebració.

SUBSCRIPCIO

L'obra la Redacció de MES I MILLOR a favor del company Manuel Nicolás, del Grup "Reconquesta" de Sant Adrià del Besòs, per tal d'ajudar-lo a adquirir una mà artificial que supleixi la que perdió, fa temps, en un accident del treball.

AUDIENCIA

El Comitè Organitzador del Secretariat Diocesà de la F. J. C. a l'Arxidiòcesi de Tarragona fou rebut en audiència per l'Emm. senyor Cardenal Arquebisbe, per tal de manifestar al Prelat la adhesió inequívocable del Fejocisme a la Jeutarquia i els propòsits que l'animen. L'esmentat Comitè pogué escoltar de boca de sa Majestat, paraules de sincera lloanya de la nostra organització i d'encoratjament. El Comitè sortí de l'audiència altament complagut i ben animat a treballar.

RELACIÓ DELS GRUPS DE L'ARXIDIÒCESI

Grup núm. 21. — Carretera de Montblanc (fusteria), Espunya de Francoli.

Grup núm. 35. — Casa Rectoral, Sant Martí de Maldà.

Grup núm. 57. — C. St. Marcel, Falset.

Grup núm. 102. — St. Roc, 14, Vilabella.

Grup núm. 103. — Raval Robuster, 14, Reus.

Grup núm. 115. — Armanyà, 11, Tarragona.

Grup núm. 122. — C. Divendres, 14, Riu-de-Canyes.

Grup núm. 134. — St. Benet, 9, Valls.

Grup núm. 142. — Casa Rectoral, Guimerà.

Grup núm. 146. — Major, 14, Montbrió del Camp.

Grup núm. 161. — Casa Rectoral, Vallmoll.

Grup núm. 169. — Casa Rectoral, Morell.

Grup núm. 187. — C. Major, La Riera.

TARRAGONA

GRUP "AUDAX"

El Grup "Audax" després de venedades algunes dificultats, no pas insignificants, que li estorbaven la seva marxa, ha entrat en una fase d'activitat intensa.

Remerciem les facilitats donades pels nous dirigents de l'Acadèmia Catòlica i ens fem un deure de corresponder-hi secundant en tot la seva tasca.

Fent treball endins, celebra amb tota la regularitat els actes reglamentaris, essent de remarcar la darrera reunió mensual celebrada, exponent de la feina a fer i balanç de la feta. El jove Josep Solé Brunet en un parlament d'assegurança lius les seves drets declamatoris.

La secció de basquet estrena la temporada prenent part en un important campionat local, en el qual a ben segur, hi farà bona feina, tenint en compte organitzar-ne un altre entre grups fejocistes.

La capsala del present portant-veu fejocista diocesà MES I MILLOR és obra del distingit artista i volgut amic nostre i soci fejocista del nostre Grup En. Lluís M. Saumells.

Un cop més ens plau felicitar-lo pels seus èxits artístics.

REUS

GRUP "LLUM"

El nostre Grup celebra normalment cada dimarts el seu Cercle d'Estudis.

Actualment es troba preparant per a les properes festes de Nadal un bonic pessebre que podrà ésser

La Secció Esportiva segueix en visitat.

trenant el seu equip de "basquet", que té gran projecte pel proper any.

Corresponsal

FALSET

GRUP "SANT GREGORI"

Després de tres anys de fecund apostolat a la nostra vila, marcant en la història religiosa de la mateixa una de les seves etapes més glòries, ha sortit vers Riudoms, el seu nou destí, el nostre apreciat Mn. Josep Ferré Florit.

El Grup fejocista local Sant Gregori li deu sa naixença i com parla el nostre Programa-Memòria suara editat, deixa en el camp de la formació de la Joventut Catòlica Falsetana un treball no sols d'esperances, sinó de vertaderes realitats.

L'havem deixat partir amb recerca, tot pregant a Déu continui, amb fruits més abundosos encara, el seu apostolat entre les ànimes que li han sigut encomanades.

LA RIERA

GRUP "FLORIDA"

La inauguració oficial d'aquest Grup que s'havia anunciat pel dia 17 del corrent mes, ha estat ajornada per una data que oportunament donarem a conèixer, donat a que coincideixen aquest dia les eleccions municipals.

BALANC de la F. J. C. de Catalunya

CURS 1

VIDA RELIGIOSA

SANTORAL

Sants: Emari, Sofroni i Zenó bisbes; Romàric, abat; Macari, màrtir; Patapi, solitari; i santa Ester, regina.

Missa del dia

De la Immaculada Concepció de la Benaventurada Verge Maria, Patrona d'Espanya. Doble de primera classe amb octava comú. Ornament blanc o blau cel.

FESTA DE PRECEPE

El misteri de la Immaculada Concepció de Maria constitueix una meravella única de santedat entre totes les criatures, i és una glòria de l'Església i de la humanitat. Predestinada la Verge Maria a ésser Mare del Verb Etern, Déu creà la seva ànima plena de gràcia i de santedat preservant-la de la màcula original que tots els fills d'Adam contracten en les entranyes maternals. Era natural al sol fet de l'Encarnació. Des del moment que el Fill de Déu havia de fer-se home con nosaltres, no convenia que la seva engendradora hagués tingut mai res de comú amb el pecat, i era necessari que aquesta pogués oferir-li un santuari digne de la seva santedat i una carn puríssima per a revestir-se de la nostra naturalesa. Ve't aquí, doncs, que l'Esperit Sant treballà aquesta obra, adornant-la en el seu primer instant de totes les gràcies de la santedat, fent-ne l'obra capdal de la creació no superant-la, al dir de sant Ambròs, més que el mateix Déu.

Dins l'Església s'ha cregut sempre aquest misteri que, veladament indicat en els Llibres Sants, fou pregonat pels escriptors del segle III, fent-se'n eco el mateix Koran, i donant-li culte ja al segle VIII i d'aleshores sense interrupció, fins a la solemne declaració dogmàtica feta per Pius IX l'any 1854. A Tarragona se sap que ja al segle XIII se celebrava aquesta festa. Cal fer constar que l'any 1390 el Consell de Cent l'estatut festa de precepte i en 1394 el Rei Joan II d'Aragó posà la seva reial persona i els seus súbdits sota la protecció de Maria concebuda sens pecat.

Missa per demà

Del dia II dins l'Octava de la Immaculada. — Semidoble. — Color blau.

* * *

QUARANTA HORES

Se celebren a la Parròquia de Sant Francesc, essent les hores de exposició de les vuit a les onze del matí i d'un quart de quatre a les set de la tarda.

El dia 10 comencen a l'església de Religiosos Descalces.

* * *

Horari de Misses

CATEDRAL. — Des de dos quarts de sis fins a les nou, cada mitja hora i a les 10, 11 i 12.

TRINITAT. — A dos quarts de set, dos quarts vuit, vuit, i dos quarts de nou.

A dos quarts de deu, "Missa d'infants".

SANT FRANCESC. — A les sis, set, vuit, dos quarts de deu (cantada) i onze.

SANT JOAN. — A les sis, set, vuit, nou, tres quarts de deu (cantada) i onze.

SANT PERE (Serrallo). — A dos quarts de set, i nou.

SAGRAT COR. — Cada mitja hora, de sis a nou i a les dotze.

SANT MIQUEL. — A les set, dos quarts de vuit i a les vuit.

CARME. — Cada mitja hora, de dos quarts de set a dos quarts de nou a dos quarts de deu, a dos quarts d'onze i a dos quarts de dotze.

SANT ANTONI (Caputxins). — A les sis, set, vuit i nou.

NATZARET. — A dos quarts d'una.

BEATERIO de S. DOMINGO. — A les vuit.

HOSPITAL. — A dos quarts de set i a les deu.

CNES. TERCIARIES (Vetlla). — A les set.

ESGLÉSIA DE LA MERCE. — A les sis i a dos quarts de vuit.

SANTA CLARA. — A les sis, a les vuit, ofici.

* * *

CULTES PER AVUI

CATEDRAL. — Totes les misses d'hora es celebraran a la capella de la Immaculada.

S'entra al cor a les nou. Després del solemne cant de Tertia, missa solemne en la que celebrarà de Pontifical l'Emm. Sr. Cardenal, corrent el sermó a càrrec del M. I. Dr. Jaume Sabaté, canonge Magistral.

Es cantarà la missa gregoriana "Fons Bonitatis" per la residència coral, seminaristes i poble.

Després de Nona tindrà lloc la processó per el claustre i interior del temple, presidida per Ss. Emissàries.

Tarda, a les cinc començarà la novena que es practicarà a l'altar de la Immaculada Concepció, seguint tots els dies a la mateixa hora.

Capella de la mare de Déu del Claustre. — A les set, missa i homilia, conclusió de la novena a la Immaculada Concepció amb cant de les Avemaries i motets per l'escolania de la Catedral i comunió general.

Des de les vuit, veuila d'honor a la santa Imatge.

Avui, visitant aquella capella pot guanyar-se indulgència plenària.

SANT JOAN. — Misses com els diumenges; a tres quarts de deu, Ofici.

TRINITAT. — Misses com els diumenges.

SANT FRANCESC. — Festa de la Immaculada Concepció. Misses a les sis, set, vuit i onze. A les deu, Ofici.

Tarda, a les sis, Rosari, Trisagi cantat, sermó que predicarà el reverend doctor Jaume Garcés, Beneficiat de S. E. C. P., i reserva.

SAN PEDRO (Serrallo). — A las nueve misa de comunión general con plática preparatoria por el reverendo Miguel Rué, presbitero.

Tarde, a las cuatro, trisagi mariano, novena y sermón por el reverendo orador sagrado.

ENSENYANÇA. — A dos quarts de deu, Ofici solemne.

DESCALCES. — A les vuit, Ofici cantat per la Rda. Comunitat.

SANTA CLARA. — A les vuit, Ofici cantat.

COLEGIO DE SANTA TERESA DE JESUS (Magister S. L.) — Festividad de la Inmaculada.

A las ocho misa de comunión general; a las nueve y media oficio solemne cantado por el coro del Colegio.

Por la tarde a las seis, exposición de S. D. M. trisagi mariano y conclusión de la novena. Cantará las glorias de María Inmaculada el M. I. Dr. D. Miguel Vilatimó.

CARME. — Misses com els diumenges.

Tarda, a les sis, Exposición. Trisagi cantat, motet, sermó pel R. P. Aleix de la Verge del Carme, i reserva.

Horari de Misses

SAGRAT COR. — A dos quarts de vuit, missa de comunió general amb plàctica. A les onze, missa que les famílies de militars dediquen a la seva Patrona la Immaculada.

Tarda, a les sis, Exposición, Rosari, Trisagi cantat, final de la Novena a l'Immaculada, sermó pel reverend doctor Francesc Vives, professor del Seminari, motet i reserva.

COLEGIO DE JESUS MARIA. — Fiesta de la Immaculada se solembrará con los cultos siguientes:

A las 7:30, misa de Comunidad.

A las nueve y media, el coro del Colegio cantará la misa solemne de Perosis a tres voces. El sermón estará a cargo del Rdc. Padre Gonzalo Masía, Superior de los Padres Carmelitas.

Se impondrá la medalla de Hija de María a las señoritas Concepción Teller Casalins, Asunción Domingo Bové y Pilar Sánchez Cailla. Terminado el santo Sacrificio se besará el pie a la sagrada imagen.

A las cuatro de la tarde, expuesta S. D. M. se dará fin a la solemne Novena a María Inmaculada.

COLEGIO DEL SAGRADO CO-
RASON (Agustino). — A las ocho, misa de comunión general con plática que dirá el M. I. doctor don Ildefonso Serrano, Arcediano de esta Metropolitana.

Tarde, a las cinco y media, Rosario, Trisagi Mariano, conclusión de la Novena, sermón por el reverendo P. Federico Vila, C. M. F., terminando con el canto de un himno a la Inmaculada Señora.

SANT MIQUEL. — A les vuit missa de comunió general amb plàtica que dirà el Rdo. P. Francesc Segú, C. M. F., cantant-se motets pel choral de l'Arxiòoficina de les filles de María.

Tarda, a les sis, Trisagi mariano, conclusió de la novena motet pañegíric pel mateix P. Segú. Acabant amb un cant a María Inmaculada.

Cultes per a demà

CATEDRAL (Capella de la Mare de Déu del Claustre). — A les set, missa i felicitació Sabatina que s'aplicarà en sufragi de l'ànima de la senyora Carme Albareca, vídua de Marsol (A. C. S.).

Des de les vuit, vetlla d'honor a la santa Imatge.

Tarda, a dos quarts de cinc, Rosari, solemne felicitació Sabatina i cant de la Salve, s'aplicarà a intenció de la senyora Josefina Gaspar, vídua de Bertrand.

Altar de Santa Lluïcia. — Durant la missa de doce, començarà la novena a Santa Lluïcia patrona de les modistes.

ST. FRANCESC. — A dos quarts de vuit, missa i visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat. A les vuit, missa d'exposició, i a dos quarts d'onze, de reserva.

Tarda, a un quart de set, Rosari, Trisagi cantat, benedicció i reserva.

SANT JOAN. — Misses a dos quarts de set, set, vuit, dos quarts de nou, i deu, gregoriana.

En la de vuit, començarà la novena a l'Immaculat Cor de Maria.

Tarda, a les sis, Rosari, i Catecisme de sis a set, a la Sala Parroquial.

CARME. — A dos quarts de set, missa Sabatina cantada per la Comunitat.

Tarda, a les sis, Rosari, visita Sabatina cantada pel poble, i Salve solemne.

SAGRAT COR. — A les nou, missa de reparació i letanies tots els dies. A les onze missa solemne que un grup de senyores catòiques dediquen a la Immaculada Concepció.

Tarda, a dos quarts de sis, Rosari i Sabatina.

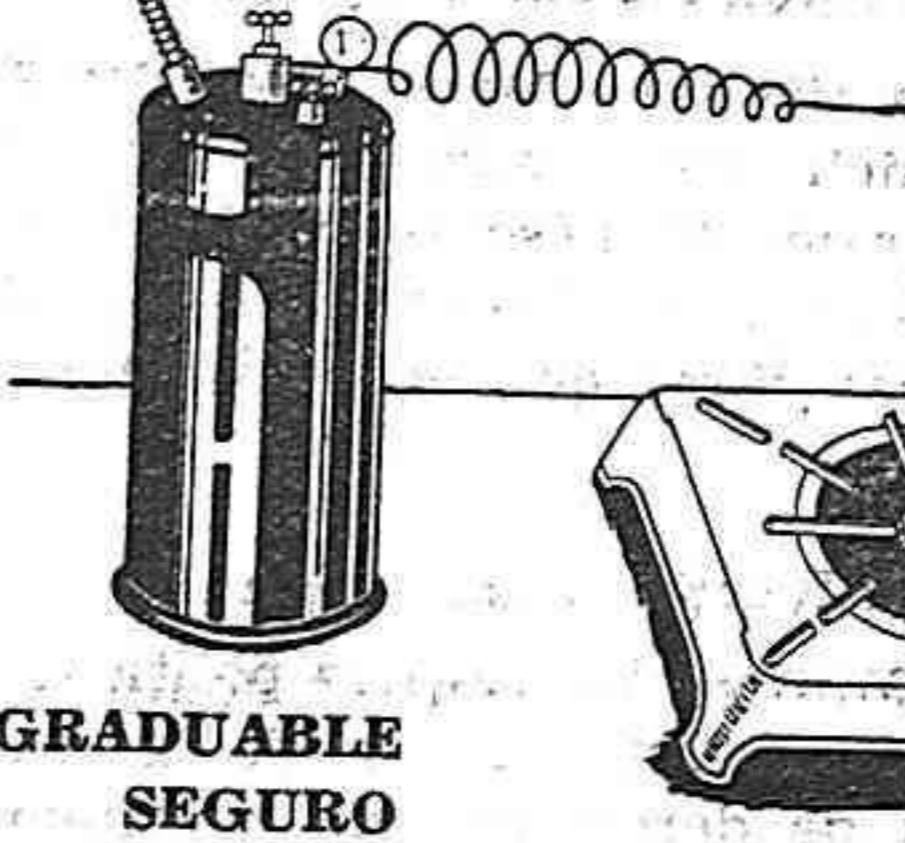
BUS DE TRABAJO

(SECCION DE MUJERES)

Mujeres para faenas, se ofrecen. Se ofrece niñera.

Modista d'ecolor y blanco, sabiendo bordar a máquina y a mano deseas trabajo.

Horas de oficina: de 6 a 7 y media. Calle de Armaña, 11, 2º

A. K. B.
EL HORNILLO PERFECTO
AL GAS DE GASOLINA

CONSUMO:
6 a 12 ctm.
según llama
muy económico

Demostraciones gratuitas y sin compromiso a domicilio
EXPOSICIÓN Y TALLER:
Venta al contado y a plazos
Agente oficial:
ALBERTO HERNANDEZ
Plaza República, núm. 32

Pida detalles sobre el alumbrado
al gas de petróleo y gasolina

Representante general para España de los hornillos "A. K. B." y de las lámparas "Petromax" **A. KLAEBISCH, BARCELONA**, Clásis, 69-71

PETROMAX

Negoci de transports

mixte de tracció mecànica i ànimal

amb garatge i tallers mecànics per a tota classe de reparacions, previst de tots els utensilis necessaris

En plena explotació i molta feina

El seu propietari, per falta de salut, es vol retirar del negoci i ho vendria tot en bones condicions.

Dirigir-se a

RAFAEL COMPTÉ - Agència Baldrich - VALLS

Catecismo

del Seminario

FIESTA DE LA INMACULADA

Hoy, fiesta de la Inmaculada, se celebrarán en este Catecismo solemnes actos para honrar este Misterio.

Después de breve lección de Catecismo tendrá lugar en la Capilla la función religiosa con plática que dirigirá un catequista. Acto seguido se organizará la procesión por los claustros y patios del Seminario, cantándose durante la procesión el acto piadoso con el canto del "Oh Verge i Mare de Dé" y besamones de la imagen de la Inmaculada.

En la sala de reuniones se proyectarán como fin de fiesta una bonita película religiosa y otra festiva.

Esperamos que todos los niños matriculados en este Catecismo asistan hoy para honrar a María en el Misterio de su I. Concepción.

DELEGACIÓN DE HACIENDA

El señor delegado de Hacienda ha señalado para hoy los siguientes pagos:

Pesetas

D. Pio Masip Sas	32.145'91
" José Miarna Navás	11.272'07
" José Blanquet Gas	9.315'76
" José Oriols Rosi	7.989'02
" José Casals Boix	3.683'53
" Narciso M. Salvadó	3.061'26
" Juan Rosell Navarro	2.402'56
" Francisco Romero V.	2.131'11
" José Sala Amat	1.898'71
" Francisco Miguel Pérez	537'18
Sr. Depositario pagado	1.556'14

SOLEMNE OCTAVARIO

Ha causado excelente impresión el que se haya convertido un Octavario el Triduo con que todos los años se honraba al Inmaculado Corazón de María en la parroquial de San Juan Bautista de esta ciudad gracias a la piedad de una persona devota de la Virgen Santísima.

Nos place asimismo dar a conocer a nuestros lectores que se celebrará con inusitado esplendor y que empezará el próximo domingo, a las seis de la tarde.

COPIAS Y CIRCULARES

a máquina
LIBRERIA ROYAL
Comte de Rius, 13, Tarragona
Sucursal de
Royal Trust Mecanográfico
Máquinas de escribir

VACACION ESCOLAR

Por orden del Patronato de la Universidad Autónoma, hoy, festividad de la Inmaculada no habrá clase en el Instituto.

También guardan fiesta las escuelas nacionales.

VICHY HOPITAL
afecciones del estómago

MUERTO POR EL TRENO

En la estación de Freginals, el tren mixto núm. 731, decapitó a un hombre, que no ha podido ser identificado.

Parece se trata de un suicidio.

A LOS PROPIETARIOS

La Asociación Mútua de Propietarios del partido judicial de Tarragona invita a todos los propietarios, sean o no socios de la misma, a la suscripción que, por acuerdo del Consejo directivo del Instituto Catalán de San Isidro se abre en todas las asociaciones de propietarios de Cataluña: a fin de llevar el consuelo moral si una manifestación de solidaridad de la propiedad catalana, y la ayuda material, de que está necesitado, el hogar del modesto propietario de Cubellas, herido por un parcero,

al mismo tiempo que caía asesinado su hijo, sostén del hogar por la misma mano criminal.

La Junta directiva de la Asociación de propietarios de Tarragona espera que ningún propietario, por modesto que sea, dejará de contribuir en la medida de sus fuerzas a mitigar los dolores morales y materiales de uno que cayó víctima de la lucha que todos lamentamos.

Los donativos se recogen en el domicilio de la Asociación, Plaza de Prim, núm. 7.

Antonio Segú

CORREDOR DE

FINCAS

MENDEZ NUNEZ, 21, bajos
Teléfonos 748 R y 748 X
TARRAGONA

EL TRASLADO DEL GOBIERNO CIVIL

El señor gobernador ha visitado el antiguo edificio de la Aduana, sito en la calle Férriz Galán, con el objeto de informar a la Generalidad sobre la adquisición de un edificio que reuna las condiciones necesarias para alojar las oficinas del Gobierno civil y la Comisaría.

Parece que el edificio aludido, reformado convenientemente, podría ser apropiado para aquel fin.

RECOGIDA POR LA POLICIA

Ha sido recogida por la policía una joven llamada Mili Forcadell, de Ulldecona, procedente de Barcelona, donde vivía con una hermana suya.

DENUNCIA POR HURTO

La sirvienta María González Escandell ha denunciado que le habían sustraído 95 pesetas y que sospechaba en un obrero que intervenía en las obras que se efectuaban en el piso.

REUNIONES ELECTORALES

Tanto en los centros políticos de izquierda como en los de la coalición de derechas, han continuado las reuniones para la confección de las candidaturas de concejales.

De la coalición de izquierdas se ha excluido el partido radical socialista por no aceptar las condiciones que se le imponían.

AGRUPACION PRO-CINEMA

El día 3 del corriente celebró Junta general ordinaria la "Agrupación Pro-Cinema" de esta ciudad, tratándose los asuntos correspondientes a la orden del día.

En la votación verificada para proveer los cargos vacantes en la Directiva fueron elegidos por unanimidad los señores siguientes:

Presidente, don José Fernández-Vicepresidente, don Joaquín Torres.

Getino Vicent.

Secretario, don Jesús Alsina Sallia.

Vocal bibliotecario, don Juan Jové La Garriga.

Vocales, don José Ros Martín y don Gabriel Más Guardiola.

Tesorero, don Eduardo Baixauli Morales.

Deseamos que el éxito acompañe en el desempeño de sus cometidos a los señores elegidos en espera de que pondrán su mayor deseo en propagar la obra emprendida para satisfacción y orgullo de Tarragona.

DE SOCIEDAD

Ha fallecido en Barcelona la señora doña Teresa Monte de Escardó, hermana política del primer oficial de este Ayuntamiento, don José Lloren.

Reciban éste y su apenada familia nuestro pésame.

Els espous Vall-Rovésens i paisans nostres i residents actualment a Barcelona, han vist enriolada la seva llar amb el naixement d'un formós nen, primogènit del felic matrimoni.

La nostra més coral enhorabona.

Josep Sumoy Miret

CORREDOR DE

Finques

Compra - Venda - Administració

Despatx: APODACA, 6
Particular: UNIO, 56
Telèfons: 394 R i 394 X

TARRAGONA

CASA ARBONA
Comte de Rius, 19
TARRAGONA

NOTES OFICIOSOS

De la Oficina municipal de Turisme

Aquí han estat a Tarragona i han visitat els seus principals monuments, Mr. Elgar Bradley i família, de San Francisco de California. A la tarda han seguit el seu viatge cap al Sud l'Espanya.

S'estatgen a l'Hotel Paris en visita de turisme a la nostra ciutat, el distingit comerciant de Barcelona, senyor Lluís Bonet, senyor Vicenç Hernández, de Madrid.

Els cotxes de matrícula estrangera que avui han estat a la nostra capital són els següents:

9.021 A L 1 (F).
6.351 M N (F).

H J 305 (GB).

Aquesta Oficina ha tramès propaganda a les següents localitats: a Alacant, Xicago, Lisboa i Berlín. En total 160 fullets.

S'estatgen a l'Hotel Europa en visita de turisme a la nostra ciutat, senyor Manuel Rodríguez amb el seu germà, arquitecte de Barcelona; senyor Lleó Meissmann, industrial de Sant Sebastià; senyor Laurent Trilles, alt empleat de la Casa Violet; senyor Lluís Gasset, alt funcionari de la Tabacalera; senyor Joan Masdeu, propietari de Masriog.

Tarragona, 7 de desembre 1933.

AJUNTAMENT

SERVEIS PRESTATS PER LA GUARDIA RURAL

Serveis prestats per la guàrdia rural durant el propassat mes de novembre.

Carros de gitans foragits dels voltants de la ciutat, 89

Individuals components de les expressades caravanes, 314

Animals propietat dels anteriors, 117.

Transeunts acollits als menjadors de La Caritat, conduïts a la railla del terme, 583.

Direcció dels anteriors:

A Barcelona, 144.

A Lleida, 125.

A València, 314.

Troballes de relatiu valor reforades a llurs propietaris, 2.

Intervencions en fets diversos, 16.

Animals conduïts al cranyet, 4.

Serveis administratius variats, 138.

Demés repartiment de la correspondència a tot el terme, com de costum.

Deportivas

Polisportiva

BUNA SORTIDA CAP A LA VALL D'ARAN

Ahir, poc després de migdia i en diferents cotxes sortiren cap a la Vall d'Aran un bon estol de "segadors" de la nostra ciutat, d'entre els quals recordem:

Nadal, Sastre, Membrillera, Piñol, Masó, Sabater, Pedrol, etc.

Sembra que del refugi de la Verge de les Ares, en faran llur "estatge social".

Els desitgem bon viatge i que la natura els afavoreixi en aquesta sortida, de la qual retornaran el propiuent dilluns.

Futbol

PARTIT PER AVUI

Per a les 2'45 d'aquesta tarda s'ha anunciat un encontre futbolístic amistós entre l'Institut F. C. i el Rapit Vienès, a l'estadi del Gimnàstic.

EL TARRAGONA F. C. REB LA VISITA DE L'IGUALADA

Diumenge per la tarda rebrà el Tarragona F. C. al seu camp de La Pedrera la visita de l'Igualada F. C., enfront el qual esperava arrenglerau-

MES DE DESEMBRE: GRAN GALA

TEATRE TARRAGONA

L'espectacle que comprén a tot el món

En dia la premsa estrangera, ha ha proclamat la critica i públic de Barcelona.

ARA ho confirma l'intelligent públic de TARRAGONA que omple cada dia el saló de les Grans Exclusives Cinematogràfiques.

Cinema TEATRE TARRAGONA

Una pel·lícula que ens recorda el meravellos espectacle del cine mut "Ben-Hur".

El Signo de la Cruz

(EN CASTELLÀ)

LA MAXIMA PONDERACIÓ ESPECTACULAR DEL CINEMA SONOR

Nota: Es despatxen localitats per als dies 9 i 10.

La guixeta estarà oberta de 11 a 1 del matí.

el mateix equip que tan brillantment va batre el C. F. de Vendrell, o sigui:

Roca, Ingles, Francès, Pech, Bosch, Domingo, Ricó, Ciutat, Tarragona, Poldo i Carborelli.

La partida començarà a les 2'45 de la tarda.

EL GIMNASTIC F. S DESPLAÇA A SANS

Per a fornir-hi la corresponent partida de Campionat li toca diumenge al Gimnàstic desplaçar-se al camp de joc de l'Unió S. de Sans.

Sembra que l'onze local arrenglerà el mateix conjunt de diumenge, incloint però Vilal a l'atac.

Hoc-key

GIMNASTIC-VILANOVA PER A DIUMENGE

L'equip del Vilanova deu visitar diumenge al Gimnàstic en matx corresponent al torneig "Copa Peñya Esportiva".

Absents Sastre i Nadal E. de la nostra ciutat, sembla que la constitució del Gimnàstic s'amotillarà als noms següents:

Zabala, Gaspà, Cendrés, Cardona, Sanromà, Xirinacs, Cornadó II, Obiol, Marca, Cornadó I i Herrera.

Ja ho confirmarem.

Sección marítima

MOVIMENTO DEL PUERTO

Entradas

Vapor español "Ciutat de Tarragona", procedente de Sète con carga general.

Vapor español "Remedios", procedente de Batoum, con gasoil.

Vapor español "Cabo Tres Forcas", procedente de Barcelona, con carga general.

Vapor noruego "Skulda", procedente de Palma con astalt.

Vapor alemán "Cordelia" procedente de Cartagena, con carga general.

Vapor español "Turia" procedente de Barcelona, con carga general.

Vapor español "Isla de Tenerife", procedente de Barcelona, con carga general.

Salidas

Vapor español "Turia" con carga general para Casablanca.

Vapor español "Isla de Tenerife" en lastre para Huelva.

Vapor español "Víctor de Chavarri", con carga general para Gijón.

Vapor noruego "Skulda", con car-

Es lloguen parcelles

de terra cultivada amb aigua abundant, partida "La Pineda", prop de la capital.

Informaran: Rambla Sant Joan, núm. 67, primer pis.

Estiercol. Fems

Para vender o arrendar de las cuadras de los señores Hijos de viuda Comas.

Para informes: Rambla 14 de Abril, 36, bajos.

